

Cuvântul lui Dumnezeu

Tu între două lumi 2

O selecție de revelații divine primite prin intermediul "Cuvântului interior" de Bertha Dudde. Primite în mod profetic și scrise în conformitate cu promisiunea din Ioan 14:21.

Traducere realizată de Ion Chincea

Publicată de prietenii Noii Revelații

Hans-Willi Schmitz
St. Bernardinstr. 47
47608 Geldern-Kapellen
Germany

++++++

Aceste scrieri sunt interconfesionale. Ele nu urmăresc să racoleze în cadrul niciunei afiliere religioase creștine și nici nu urmăresc să recruteze în cadrul vreunei comunități religioase. Singurul lor scop este de a face accesibil oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu, pe care El ni-l dă în zilele noastre - conform promisiunii Sale din Ioan 14:21- făcându-l accesibil oamenilor.

++++++

Sursa: <https://www.bertha-dudde.org/ro>

Conținut

4877 Inaccesibilitatea lui Dumnezeu.... Cunoașterea Ființei Sale.....	3
5796 Depășirea materiei.... Împărăția spirituală.....	4
3712 Inteligență și blândețe.....	5
5565 Gândire confuză - nevoie spirituală.... Liberul arbitru.....	6
6158 Transformarea ființei doar din interior.....	7
6194 Îndemnuri serioase.....	7
6329 Străduința spre țintă.... Ajutorul lui Dumnezeu.....	8
6340 Mijloacele harului.... Umblați cu Dumnezeu.....	9
3716 Pericolul lenevirii.....	9
5172 Viața pe Pământ - viață iluzorie.....	10
6338 Grija constantă a lui Dumnezeu pentru om.....	11
1933a Instinctele din etapele preliminare determină caracterul.....	12
1933b Ereditate.... Atașament.... Părinți.....	12
5233 Divinizarea creaturilor în copii.....	13
5136 Puterea lui Satana.....	14
5825 Nimeni nu atinge împărăția Cerurilor dacă aduce omagiu lumii.....	15
5243 Iertare.... Ispășire.... Justiție.... (Legea cauzalității).....	15
5647 "Pe cine iubește Dumnezeu....".....	16
3697 Poruncile emise de oameni.... Iubirea aproapelui.... Porunca lui Dumnezeu.....	17
5605 Învierea morților prin Cuvântul lui Dumnezeu.....	18
5102 Școala Spiritului.....	19
7494 Iubirea este egală cu viața.....	19
6547 Nereușita adeptilor.....	20
7496 Iisus ca ghid.....	21
8865 Cuvinte de mângâiere ale Tatălui.....	22

Inaccesibilitatea lui Dumnezeu.... Cunoașterea Ființei Sale....

B.D. Nr. 4877

9. aprilie 1950

Nici un spirit uman nu Mă poate cuprinde atâta timp cât nu s-a unit cu Mine, cu eternul Meu Spirit părintesc, iar unirea cu Mine este un act care necesită cea mai mare disponibilitate de a intra în voința Mea, deci înseamnă o aliniere la natura Mea fundamentală. Numai cel care a devenit una cu Mine Mă poate recunoaște, altfel este doar credință, dar nu cunoaștere deplină. Spiritul uman are cu siguranță capacitatea de a recunoaște, însă niciodată singur, ci doar în uniune cu Mine. Este o scânteie a Spiritului Meu părintesc etern, este partea Mea care provine din Mine, care este în contact permanent cu Mine, dar care este adusă în starea în care poate deveni activă doar prin voința ființei umane. Iar această voință trebuie să Mi se subordoneze Mie, atunci scânteia spirituală din ființa umană poate deveni activă. Dar adesea poate trece mult timp până când ființa umană trezește spiritul din ea însăși prin voința sa, iar acest timp este pierdut pentru eternitate. În starea de ignoranță, progresul pământesc al ființei umane este fără rod pentru suflet, deoarece atunci el trăiește doar în lume, nu înțelege încă sensul și scopul schimbării sale pământești, nu a luat încă contact cu spiritul din el însuși și este complet orb. Numai trezirea scânteii spirituale din ființa umană asigură dezvoltarea ascendentă a sufletului, maturizarea sa. Pentru că spiritul, dacă este treaz, influențează sufletul să se îndepărteze de

lume și să-i asculte glasul, iar acum începe să se lumineze, întunericul este străpuns de lumină... spiritul luminează sufletul despre Mine ca Ființă, despre lucrarea Mea și despre grija Mea constantă pentru creațiile Mele vii. Spiritul din ființa umană îl călăuzește spre adevăr, îi transmite cunoștințe care nu îi pot fi transmise din exterior, deoarece atunci i s-ar prezenta în mod complet incomprehensibil sau nu ar avea capacitatea de a le primi. Spiritul îndeamnă acum continuu sufletul să se unească cu Mine, deoarece el însuși este partea Mea și vrea, de asemenea, să atragă sufletul la sine, astfel că scopul său ar trebui să fie, de asemenea, unificarea cu Mine. Doar într-un anumit stadiu de maturitate, ființa umană începe să înțeleagă natura Mea, chiar dacă nu va putea niciodată să o pătrundă în toată profunzimea ei. Ca ființă umană, nu o poate înțelege și, chiar și ca ființă de lumină, se află încă la o mare distanță de Mine, deși este inundată de puterea Mea, astfel încât este extrem de fericită. Este imposibil să-Mi înțelegeți complet natura, deoarece Eu depășesc totul în lumină și putere și sunt, prin urmare, ceva de neînțeles pentru orice ființă, chiar dacă a atins cel mai înalt grad de perfecțiune. Căci dacă aș putea fi deslușit, nu aș fi deloc nelimitat atât în perfecțiune, cât și în putere. Și totuși, tocmai ceea ce este de neînțeles este cel mai fericit lucru pentru o ființă de lumină, faptul că poate să privească spre Mine și să simtă o iubire tot mai profundă pentru Mine, că se străduiește în mod constant spre Mine, că Mă dorește și că găsește în mod constant împlinirea dorinței sale. Faptul că Eu sunt de neatins pentru ființă îi sporește iubirea, pentru că simte iubirea Mea pentru ea ca pe cel mai mare dar în conștientizarea inaccesibilității Mele. (10.4.1950) Încă o dată, ființa Mea creată este indisolubil unită cu Mine.... Imperfecțiunea ei autoprovoacă, starea ei complet contradictorie cu ființa Mea fundamentală, nu limitează iubirea Mea pentru ea și nu Mă poate determina în veci să o resping de la Mine, deci să Mă separ de ea.... Oricât de inaccesibilă sunt pentru ființă, ea are totuși o legătură cu Mine, Îmi aparține pentru că a apărut din puterea Mea și este astfel o parte primordială a Mea. Iar această unitate își va găsi acum punctul culminant în unirea conștientă din partea ființei, prin strădania ei spre Mine se va plasa în starea de beatitudine, deoarece pentru a putea simți iubirea Mea și a o trăi ca beatitudine, voința ființei trebuie neapărat să fie îndreptată spre Mine. Nu trebuie să mai existe nicio rezistență în ființă. Ea trebuie să vrea să vină la Mine pentru a fi înălțată de Mine, iar această înălțare, această atragere spre Mine, este o stare nesfârșită în eternitate.... Ființa nu ajunge niciodată la scopul final, dar se apropie în mod constant de Mine, o certitudine care este încă de neînțeles pentru voi, ca ființe umane de pe Pământ. Cu toate acestea, fericirea ființei constă în dorința și împlinirea ei constantă.... O ființă care ar fi complet satisfăcută nu ar mai putea simți dorința și, prin urmare, ar rata și fericirea împlinirii. Dar Eu vreau ca copiii Mei să se străduiască în mod constant spre Mine, vreau să dăruiesc în mod constant, de aceea vreau și să fiu dorit în mod constant.... Și astfel, ca scop final, voi stimula ființele la cea mai mare iubire și dorință, stând însă mereu deasupra creațiilor Mele vii, nu din cauza lipsei de iubire, ci din cauza abundenței de iubire, pentru că vreau să pregătesc o fericire care nu va înceta niciodată, deoarece iubirea Mea nu se poate opri până la eternitate....

Amin

Depășirea materiei.... Împărăția spirituală....

B.D. Nr. 5796

26. octombrie 1953

Atâta timp cât gândurile și aspirațiile voastre se referă numai la lume și la bunurile ei, cu greu veți amosțeni împărăția Mea, căci împărăția Mea nu este din această lume.... Împărăția Mea nu poate fi dobândită decât prin renunțarea la ceea ce vă mai este de dorit din punct de vedere uman.... Împărăția Mea necesită depășirea materiei, căci numai atunci vă puteți elibera de formă și puteți intra în Împărăția Mea, atunci când vă desprindeți de tot ceea ce aparține adversarului Meu. Lumea materială este regatul său, deși nu are nicio influență asupra materiei în sine.... Dar el are o influență și mai mare asupra oamenilor care, ca suflete, adăpostesc în ei înșiși spiritualul, care a ajuns acum la stadiul de dezvoltare în care poate scăpa de sub dominația lui, în care se poate elibera de orice formă exterioară cu ajutorul unei bune utilizări a voinței. Atunci își folosește influența în exces pentru a înlănțui ființa umană de materie, pentru a direcționa greșit voința, astfel încât aceasta să lupte din nou doar pentru ceea ce a depășit de mult timp. Lumea materială este cel mai puternic test al voinței voastre, căci ar trebui să renunțați la ea, să renunțați de bunăvoie la tot ceea ce vi se pare dezirabil în

timpul vieții voastre pământești, să vă străduiți pentru împărăția spirituală, să alegeți și să vă decideți astfel pentru împărăția Mea sau pentru împărăția adversarului Meu. El vă ademenește cu bunurile sale.... dar țineți cont de faptul că aceste bunuri sunt trecătoare, că ele pot pieri în sine sau, de asemenea, trebuie să fie predate de voi în ceasul morții.... Nu vi le puteți asigura pentru voi înșivă în mod permanent; le veți pierde irevocabil, mai devreme sau mai târziu.... Prin urmare, gândiți, creați, munciți și dobândiți din timp bunuri care nu vă pot fi luate, bunuri care sunt nepieritoare, a căror valoare nu va fi recunoscută cu adevărat decât în eternitate, după moartea trupului, care vor fi atunci bogăția sufletului care îl va face infinit de fericit. Dorința pentru materie vă orbește față de bunurile spirituale, nu le puteți recunoaște pentru ceea ce sunt, deoarece toate gândurile din voi sunt îndreptate doar spre pământ și curenții spirituali nu vă pot atinge, căci împărăția Mea nu este din lumea aceasta, ci împărăția Mea vine la oricine o dorește.... De aceea, desprindeți-vă de ceea ce vă împiedică să intrați în Împărăția Mea.... Eliberați-vă de dorința de bunuri pământești, oferiți și renunțați la ele atâta timp cât rămâneți pe Pământ pentru a primi apoi bunurile Mele abundente de iubire în împărăția spirituală....

Amin

Inteligență și blândețe....

B.D. Nr. 3712

13. martie 1946

Fiți inteligenți și blânzi.... și veți avea cele mai mari succese dacă vreți să lucrați pentru Mine și pentru împărăția Mea. Iar dacă vreți să aduceți Cuvântul Meu oamenilor, trebuie să le transmiteți acest Cuvânt, așa cum vi l-am transmis Eu vouă, trebuie să îl oferiți cu iubire.... dar iubirea rămâne mereu aceeași, ea se exprimă în blândețe și răbdare, în dorința de a face pe plac, în dăruire dezinteresată. De aceea, oricine oferă Cuvântul Meu trebuie să se simtă împins din interior să îl facă fericit pe semenul său și să realizeze acest lucru cu o inimă bucuroasă, iar dacă îl îndeamnă pe semenul său să îl accepte, acest lucru trebuie făcut în modul cel mai blând, trebuie să vrea să îl facă fericit din convingere lăuntrică, iar dacă atunci este dornic, entuziasmul său este de laudat, dar nu și dacă întâmpină rezistență și vrea să se impună și atunci folosește cuvinte dure, care nu sunt de ajutor cauzei Mele. El trebuie să se simtă în mod constant ca un emisar al Meu și astfel să manifeste în mod constant și o natură iubitoare, iar dacă este cuprins de zel, acesta trebuie să fie un zel drept, care nu se referă la semenii săi, ci la minciuna și eroarea pe care le combate și pe care încearcă astfel să le eradicizeze. Produsele activității satanice ar trebui și pot fi obiectul celei mai profunde dezgustări și dispreț și, de asemenea, să fie etichetate în consecință, dar Evanghelia din Ceruri trebuie prezentată semenilor cu blândețe și dragoste, altfel va rămâne fără efect. Și astfel, trebuie să vă exercitați întotdeauna slujirea cu înțelepciune, chiar dacă în interior vă repugnă starea spirituală a semenilor voștri, dacă rezistența lor vă pune la grea încercare răbdarea. Căci ceea ce proclamați învață iubirea, de aceea și iubirea trebuie să vorbească din ea, iar purtătorul trebuie să fie recunoscut ca stând în iubire. Cu toate acestea, ar trebui să Mă apărați pe Mine și învățătura Mea cu toată fermitatea, altfel nu ar fi o lucrare pentru voi ceea ce vă impun. Trebuie să fiți activi cu sârguință pretutindeni și față de orice persoană.... Trebuie să îi încurajați să fie activi cu iubire și să prezentați acest lucru doar ca pe o adevărată slujire divină care Îmi este plăcută și care atrage binecuvântări și haruri de Sus. Căci Cuvântul Meu nu învață decât iubirea, iar dacă îi încurajați pe semenii voștri să facă acest lucru, deja răspândiți Cuvântul Meu.... Faptul că ființa umană stabilește sau nu contactul cu Mine prin ascultarea Cuvântului care îi este oferit depinde exclusiv de voința sa, însă o învățătură dată cu blândețe nu va eșua să aibă efect, este mai probabil să pătrundă decât o pledoarie prea zeloasă pentru cunoașterea spirituală care nu este încă inteligibilă pentru semenii săi, deoarece le lipsește dragostea. Blândețea și inteligența sunt factori importanți în răspândirea învățăturii Mele de iubire.... Dar dacă semenii voștri vă confruntă cu un spirit arogant, să știți că spiritul vorbește de la el, care este adversarul Meu.... și care, de asemenea, trebuie combătut cu arme mai ascuțite.... dar atunci Eu Însuși voi pune cuvintele în gura voastră, dacă Mă chemați în liniște în ajutor pentru acei oameni care poartă acest spirit în ei înșiși. Pentru că ei trebuie să fie lucrați într-un mod cu totul special, ei trebuie să fie deranjați din calmul lor arogant și îndrumați spre o altă gândire. Iar o discuție blândă nu va face nimic cu ei. Dar

voi veți recunoaște clar în inimile voastre dacă și când mai există încă posibilitatea de a schimba astfel de oameni, iar dacă lucrați pentru Mine și pentru Împărăția Mea în unire cu Mine, veți fi și voi luminați de spiritul Meu, care vă va pune cuvintele în gură și astfel veți putea vorbi fără ezitare așa cum vă dictează inima. Inteligența, blândețea și rugăciunea sinceră către Mine vor duce cu siguranță la succes, căci atunci voi binecuvânta munca voastră pentru împărăția Mea pe acest Pământ și, de asemenea, în eternitate.....

Amin

Gândire confuză - nevoie spirituală.... Liberul arbitru....

B.D. Nr. 5565

26. decembrie 1952

Gândirea oamenilor a devenit confuză. Și aceasta trebuie înțeleasă prin nevoi spirituale, că ei sunt fără cunoaștere, că sunt departe de adevăr și, prin urmare, și de Mine, pentru că trăiesc fără iubire, căci iubirea îi unește inevitabil cu Mine și cu adevărul. Cum altfel ar putea fi ajutați decât prin faptul că sunt mereu doar îndemnați și încurajați să iubească? Dar iubirea nu le poate fi oferită, ci doar prezentată ca fiind cea mai importantă poruncă ce trebuie neapărat îndeplinită dacă ființa umană vrea să-și atingă scopul pe Pământ. Ființa umană trebuie să știe că nu va face nici un pas înainte fără iubire, însă aceasta nu poate fi cerută în mod obligatoriu, pentru că atunci nu ar mai fi vorba de iubire, ci, în cel mai bun caz, doar de o acțiune menită să simuleze iubirea. Voi, oamenii, nu trebuie să uitați că iubirea este ceva divin, că de aceea v-am dat porunca iubirii pentru a vă arăta calea spre divinizarea ființei voastre.... Dar în niciun caz nu exercit asupra voastră cea mai mică constrângere, ceea ce însemna totuși o "poruncă" în sensul cuvântului. Și astfel las totul în seama voastră, puteți decide singuri; Eu nu pot să vă aduc decât atât de departe prin instrucțiuni încât să luați calea cea bună de bunăvoie.... Și, prin urmare, Mă străduiesc în mod constant să îi îndrum pe oameni spre o gândire corectă, să îi instruiesc corect, să le trimit Cuvântul Meu prin intermediul unor slujitori pe deplin devotați Mie, să le explic toate argumentele pro și contra pentru ca apoi să ia singuri decizia corectă și să facă ceea ce îi conduce spre țel.... astfel încât să trăiască în iubire și să redevină ceea ce au fost la început. Dar întâmpin o rezistență grea.... Oamenii nu acceptă instrucțiunile Mele pline de iubire, gândirea lor este atât de confuză încât nu mai pot înțelege cunoașterea simplă și clară a corelațiilor.... și, de asemenea, nu au nici voința de a face acest lucru.... Cuvintele Mele iubitoare răsună în urechile lor și nu ajung la inimile lor, iar puterea Cuvântului Meu nu poate avea efect asupra oamenilor.... Dificultățile spirituale sunt imense, deoarece voința oamenilor trebuie să rămână liberă și ei înșiși nu mai au nici un impuls interior; ei nu mai au dorința de a obține adevărata iluminare, se simt confortabil în întunericul lor spiritual, nu doresc nici o lumină.... și atunci când lumina vine la ei, ei nu lasă razele ei să le pătrundă în inimă, se întorc în altă parte și spre voiagorii care sclipesc peste tot pe cale.... Iar Eu privesc cu milă creaturile Mele pe care vreau să le fac fericite și care nu acceptă nimic din mâinile Mele. Le văd rătăcind, fiecare pe căi diferite, dar fără să pășească pe calea care duce în Sus, dar sigur spre Mine.... Îi văd, de asemenea, pe cei care Mă caută, dar nu sunt sfătuiți unde să Mă găsească, care trebuie să meargă pe mai multe drumuri înainte de a da peste calea cea bună.... Aș vrea să-i scutesc de toate drumurile zadarnice, aș vrea să le fac ușor urcușul spre Mine, aș vrea să asociez fiecăruia un ghid.... Dar Eu nu pot să-i chem vreodată decât cu vocea Mea ademenitoare: Veniți la Mine, voi toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.... Eu pot doar să-i chem, dar nu-i pot obliga să ia calea cea bună.... Iar ei nu ascultă chemarea Mea de iubire pentru că nu-Mi recunosc vocea atâta timp cât sunt lipsiți de iubire. Și aceasta este ceea ce Eu numesc adversitate spirituală, că ajutorul există cu siguranță și vă este oferit din belșug de Mine, dar că voi, oamenii, nu vreți să-l acceptați și de aceea determinați sfârșitul cu care vă confrunțați singuri, Eu vă pot ajuta, vreau și Eu să vă ajut, dar trebuie să vreți să fiți ajutați.... Căci voința voastră este liberă și vă va determina veșnic soarta....

Amin

Nimic din exterior nu vă promovează viața interioară, nimic formal nu vă ajută sufletul să se maturizeze și nu-l conduce la perfecțiune.... Numai din interior se poate realiza transformarea ființei voastre, motiv pentru care voi, oamenii, trebuie adesea să intrați în tăcere pentru a vă privi și a îndepărta din voi tot ceea ce vă schimonosește, ceea ce este încă prezent în voi ca defecte.... Cu siguranță că din exterior puteți fi conștientizați de această lucrare a sufletului vostru, puteți fi instruiți cu privire la modul în care o puteți realiza, ce trebuie să observați.... ce trebuie să vă abțineți de la a face pentru că este dăunător și ce trebuie să faceți pentru a deveni perfecți.... dar trebuie să realizați totul voi înșivă și numai în așa fel încât să vă închideți de tot ceea ce este exterior, chiar dacă sunteți în lume și sunteți obligați să vă îndepliniți îndatoririle. Cu toate acestea, această lucrare a sufletului trebuie să fie făcută în același timp, deoarece este complet independentă de activitatea voastră pământească, pentru că ea privește ființa voastră interioară, defectele și viciile voastre, privește viața interioară a ființei umane, gândirea, dorința și acțiunea sa, care.... chiar dacă este dirijată pământesc.... trebuie să radieze iubire, altfel nu poate fi vorba de o transformare a ființei. De aceea, munca sufletului vostru trebuie să constea în înnobilarea tuturor gândurilor și intențiilor voastre și în orientarea lor spre scopuri divine; trebuie să vă străduiți mereu să duceți o viață de altruism, de abnegație, de blândete și răbdare, de liniște.... Trebuie să dezvolți toate calitățile bune din voi și să alungați din voi gândurile și calitățile rele.... Și toate acestea necesită o voință serioasă de a trăi corect în fața lui Dumnezeu.... Nu trebuie să fie evident în exterior, adică nu trebuie să fie afișat în exterior.... dar o astfel de viață conformă cu voia lui Dumnezeu va radia întotdeauna asupra semenilor, va inspira emulație și va avea un efect mai bun decât multe discursuri sau obiceiuri formale care nu garantează încă o schimbare interioară a inimii. O persoană se poate schimba doar dacă reflectă serios asupra lipsurilor și defectelor sale și se hotărăște să se transforme. Și fiecare ființă umană trebuie să întreprindă ea însăși această transformare interioară dacă vrea să-și atingă scopul de a deveni perfectă. Voința trebuie să fie urmată și de faptă, altfel voința nu este serioasă.... Și tot de aici veți recunoaște că nu confesiunea este decisivă pentru atingerea beatitudinii, ci doar voința ființei umane de a aprinde în sine iubirea care o transformă complet, care transformă toate caracteristicile rele în bune și care este, prin urmare, singurul mijloc de desăvârșire.... dar care poate fi practică de toți oamenii, indiferent de confesiunea lor.... Dar toate confesiunile învață iubirea.... prin urmare, toate pot duce la perfecțiune, însă nici o confesiune nu garantează această perfecțiune.... numai omul însuși o poate atinge prin muncă serioasă asupra sa....

Amin

Îndemnuri serioase....B.D. Nr. 6194
21. februarie 1955

Vă îndemn mereu și mereu să vă desprindeți de lume.... Cu toate acestea, voi, oamenii, vă înlănțuiți în mod constant tot mai mult de ea, alergați tot mai mult după bunurile pământești, vă dați tot mai mult la plăcerile vieții și tot mai îndepărtată pentru voi este împărăția spirituală, care nu poate fi niciodată luată în stăpânire în același timp cu lumea pământească. Și aceasta este pieirea voastră, că vă predați stăpânului, care vă trage sufletele în jos, că vă prindeți tot mai mult în plasele lui, care sunt placate cu aur și de aceea nu sunt recunoscute de voi pentru ceea ce sunt.... Dorința voastră de a vă bucura de viață vă va aduce moartea.... pentru că această dorință pe care adversarul Meu o pune în inima voastră, el vă împinge la o lăcomie sporită, pentru a vă deda la plăcerile lumești.... el incită toate dorințele voastre trupești, astfel încât acestea să caute împlinirea și să o găsească și în păcat.... Toate gândurile bune sunt alungate de el, iubirea de sine este aprinsă până la cea mai mare feroare, oamenii sunt doar robiți de el, pentru că nu se mai întreabă dacă trăiesc după voia Mea, pentru plăcerea Mea.... Ei au devenit sclavii lumii și astfel ai celui care este stăpânul acestei lumi.... Un întuneric dens se așterne peste Pământ pentru că nicio rază spirituală nu găsește acces, iar în acest întuneric adversarul Meu are un joc ușor.... el prinde nenumărate suflete și le pregătește o soartă pe care ele nu o recunosc în orbirea lor.... El le oferă cu siguranță tot ceea ce își doresc pentru

viața lor pământească, dar soarta de după moartea lor fizică este îngrozitoare.... Pentru că atunci el va pune stăpânire totală pe ei, iar ei vor fi neputincioși și incapabili să se elibereze de sub controlul său, și vor trebui să plătească pentru scurta lor viață pământească de bunăstare cu o soartă îngrozitoare în eternitate.... Dar oricât de serios ar fi prezentat oamenilor, oricât de urgent ar fi îndemnați și avertizați împotriva dușmanului sufletelor lor.... ei nu ascultă, ci își țin ochii ațintiți asupra lumii care îi ademenește cu splendoarea ei. Și păcatul preia controlul, căci ceea ce nu cade în sarcina omului de la sine, el caută să obțină prin mijloace nedrepte. Nimic nu este sacru pentru el, nici bunurile aproapelui său, nici viața sa, dacă nu poate decât să se îmbunătățească pe sine, dacă nu obține decât un avantaj care să servească trupului său.... Și este imposibil ca lumina să pătrundă în inima lui cu o astfel de atitudine, el se află în cel mai gros întuneric și se simte confortabil în el. Este un timp al corupției, un timp al păcatului, în care adversarul Meu își sărbătorește triumfurile, în care mesagerii Mei de lumină câștigă puțină influență și doar forțele de jos reușesc.... Adversarul Meu culege o recoltă bogată.... iar timpul se apropie de sfârșit.... Mai necesară decât oricând este lucrarea în via Mea, pentru ca acei oameni care nu au cedat complet influenței sale să fie încă salvați.... și ale căror suflete nu au devenit încă victimele sale....

Amin

Străduința spre țință.... Ajutorul lui Dumnezeu....

B.D. Nr. 6329

9. august 1955

Totul ar trebui să vă servească pentru a vă maturiza și, astfel, fiecare zi vă poate permite să vă înălțați în dezvoltarea voastră, dacă vă amintiți doar că Dumnezeu vă conduce destinul și că totul se întâmplă așa cum este bine pentru sufletul vostru. Adesea trupul vostru va trebui să sufere, adesea viața voastră va părea agitată, adesea grijile vă vor împovăra și veți deveni slabi de inimă și descurajați. Dar nimic nu va veni peste voi în mod arbitrar, iar Tatăl vostru din Ceruri știe totul, deci și despre situația voastră, pentru că El Însuși a intenționat-o pentru voi, pentru a vă ajuta să vă ridicați. Voi înșivă însă puteți să vă îmbunătățiți sau să vă înrăutățiți situația, căci nu trebuie decât să luați calea cea bună pentru a găsi ajutor, dar, de asemenea, veți simți situația voastră întotdeauna mai rău în nemulțumire și reticență și veți suferi de două ori pentru că murmurați.... Dar Unul așteaptă în permanență chemarea voastră, pentru că vrea să vă ajute, dar mai întâi vrea să vă audă chemarea pentru a vă putea dovedi dragostea Sa.... Acesta vrea să vă ajute și poate să vă ajute, dar cere să aveți credință în dragostea și puterea Sa. Trebuie să Îl recunoașteți întotdeauna ca fiind un Dumnezeu al iubirii, chiar dacă trebuie să suferiți sau dacă dragostea Lui pentru voi nu este evidentă.... Numai dragostea Îl mișcă la activitatea Sa.... și numai dragostea Îl determină să fie dur cu oamenii din când în când, pentru ca aceștia să nu se piardă din nou pentru eternitate. Dar oricine se predă de bunăvoie iubirii Sale imense va fi curând scos din adversitate, căci Dumnezeu nu cere nimic mai mult decât devotamentul total al ființei umane față de El.... Apoi, foarte curând va fi eliberat de toate grijile și suferințele, căci dragostea lui Dumnezeu le va îndepărta din nou de la el de îndată ce a stabilit sau a întărit relația corectă cu Dumnezeu.... Atunci scopul va fi fost atins, apoi va fi urcat încă o treaptă, atunci sufletul va fi făcut încă un pas în sus, iar apoi va apărea din nou un timp de odihnă care trebuie să servească la autocontemplarea ființei umane.... căci ea trebuie să continue să lupte în sus, să nu obosească, să rămână cu ochii ațintiți asupra scopului pe care trebuie să-l atingă pe Pământ.... iar dacă se oprește în strădania sa, atunci rezistența se va face imediat simțită, ceea ce ar trebui să-i amintească de sarcina sa pământească.... Totuși, tot ceea ce se va abate asupra voastră va fi cu siguranță numai spre binele sufletului vostru și veți putea depăși totul cu ajutorul Celui care a purtat crucea pentru voi, care a murit pentru voi pe cruce.... Invocați-L numai pe El în orice primejdie spirituală și pământească.... El știe despre suferința voastră, El cunoaște toate slăbiciunile și greutățile umane și este întotdeauna gata să vă acorde ajutor, iar voi din nou sunteți legați de El prin chemarea lui Iisus Hristos, mergeți pe calea spre Iisus și cu El.... și această cale vă va duce cu siguranță la țință....

Amin

Încă este un timp de har.... Încă mai caut să vă mișc pe voi, oamenii, spre convertire sau să vă conduc spre desăvârșire prin tot felul de mijloace.... numai că voința voastră nu trebuie să fie complet contrară voinței Mele. Dacă voi, oamenii, vă răzvrățiți împotriva Mea, împotriva destinului vostru și împotriva a tot ceea ce este încă menit să vă aducă mântuirea, atunci mijloacele Mele de har vor fi inefficiente și atunci și viața voastră va fi pusă în pericol.... viața sufletului, căci va cădea pradă morții spirituale. Voi, oamenii, trebuie să vă supuneți voinței Mele, trebuie să vă dați seama că sunteți voi înșivă neputincioși și să vă predați fără rezistență. Celui Care are putere asupra Cerului și a Pământului.... Și numai prin această predare fără rezistență vă veți îmbunătăți și viața pământească.... și apoi, de asemenea, lăsați mijloacele harului să aibă efect asupra voastră și să aibă succes pentru sufletul vostru.... Este timpul sfârșitului și, prin urmare, un timp de mare adversitate, pentru că încă vreau să ajut oamenii să se pocăiască sau să atingă desăvârșirea.... Nu ar fi cu adevărat iubire din partea Mea dacă v-aș lăsa pe voi, oamenii, în voia sorții voastre și v-aș pregăti astfel o viață pământească liberă și lipsită de griji, fără mizerie și greutate, pentru că atunci sufletele voastre s-ar pierde cu siguranță, deoarece impulsul interior de a se înălța este încă prezent doar la foarte puțini oameni.... Trebuie să vă ajut pentru că vă iubesc și nu vă pot acorda ajutorul Meu decât în măsura în care recunosc că este benefic.... atingându-vă cu putere pentru a vă readuce în simțiri, deoarece sunteți aproape de sfârșit și este nevoie de grabă.... Cu toate acestea, fiecare persoană își poate îmbunătăți soarta pământească pentru sine dacă parcurge calea pământească în comuniune cu Mine, dacă se alătură mai mult Mie și astfel face imposibilă orice cădere în abis.... Și atunci îl voi îndruma și Eu astfel încât viața sa pământească să fie ușor de suportat.... Căci atunci nu voi mai avea nevoie de mijloace ascuțite, pentru că l-am câștigat pentru Mine.... Dar atâta timp cât omul încă Mi se împotrivesc, el simte doar povara, dar nu și ajutorul Meu.... Cu toate acestea, iubirea Mea se aplică și la el și caută să-l câștige, numai că prin alte mijloace care sunt totuși mijloace de har, deoarece sunt menite doar să realizeze întoarcerea creaturilor Mele la Mine.... Dar cât de mici sunt aceste suferințe și greutate în comparație cu chinurile unei noi izgoniri în materia solidă.... dar care vă sunt destinate irevocabil vouă, oamenilor, dacă nu vă veți pleca în fața voinței Mele în acest ultim timp înainte de sfârșit.... Nu vreau să obțin nimic altceva prin suferință și greutate decât ca voi să veniți la Mine, Care vă poate și vă va ajuta în orice moment.... Sunteți trudiți și împovărați.... Cu toate acestea, Îl cunoașteți pe Cel care vă cheamă la Sine.... Urmați chemarea Lui: "Veniți la Mine, voi toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă...." Și nimic nu vă voi refuza, dacă este numai pentru mântuirea voastră. Alăturați-vă turmei copiilor Mei, nu stați deoparte în voință proprie sau sfidare, dar și voi, cei care sunteți încă departe de Mine, veniți și renunțați la împotrivirea voastră. Pentru că a merge pe calea voastră cu Mine este cu adevărat mai ușor și mai frumos, căci Eu vă călăuzesc în așa fel încât veți ajunge fără efort la țelul vostru.... doar calea Mea duce departe de lume.... căci împărăția Mea nu este din această lume.... ci este adevărata voastră casă, care vă va primi atunci când într-o zi va trebui să părăsiți Pământul.... În fața voastră se află încă doar o scurtă cale pământească, dar aceasta este suficientă pentru ca voi să ajungeți la țelul potrivit.... Dar predați-vă fără împotrivire Mie și călăuzirii Mele pentru această ultimă și scurtă porțiune de drum și nu veți regreta că L-ați urmat pe Cel care este Tatăl tuturor dintre voi, Care vrea să-și conducă copiii spre fericirea veșnică....

Amin

Pericolul lenevirii....B.D. Nr. 3716
17. martie 1946

În vremea sfârșitului nu trebuie să vă abandonați trândăviei, nu trebuie să rămâneți inactivi și să lăsați apatic sfârșitul, ci trebuie să munciți fără odihnă spiritual și, de asemenea, pământesc, în măsura în care acest lucru este poruncit. Căci sufletul vostru beneficiază numai de activitate, dar niciodată de o stare de odihnă. Ultimele zile vor cere și ele o activitate vie, datorită marilor greutăți care obligă ființa umană să participe la toate lucrările. Căci numai cei care Mă trădează, care au devenit complet apostatați față de Mine, vor trăi bine. Credincioșii Mei trebuie să se lupte, de asemenea,

cu adversități pământești extreme, pe care le pot totuși depăși cu sprijinul Meu, dacă sunt activi cu entuziasm. Cu toate acestea, vreau să îi mențin activi până la sfârșit, nu vreau să rămână inactivi și să aștepte ajutorul Meu, pentru că nu vreau ca ei să riște să devină apostazi față de Mine, să facă comparații între viața lor și cea a celor răi și să devină nestatornici în credința lor în Mine. O activitate sânguincioasă îi protejează de gândurile greșite, deoarece activitatea este viață, iar atâta timp cât o activitate este desfășurată în beneficiul semenilor, este benefică și pentru sufletul ființei umane. Iar adversitatea vremurilor va cere o activitate de ajutorare a semenilor, ai Mei vor trebui să fie extrem de activi și chiar și reprezentanții Cuvântului Meu, slujitorii Mei pe Pământ, vor trebui să o desfășoare, iar Eu voi binecuvânta eforturile tuturor și voi îndepărta de la ei cele mai opresive greutăți, chiar dacă lumii i se pare că ființa umană se ajută singură. Căci ajutorul Meu se va manifesta lumii doar atunci când se va arăta puterea credinței. Cu toate acestea, fiecare persoană va fi capabilă să muncească spiritual și să se străduiască spiritual în ciuda celor mai mari solicitări la adresa forței sale fizice înainte de sfârșit.... Pentru că dacă se străduiește să ajungă la Mine, puterile Mele spirituale vor îndeplini lucrarea pentru ființa umană și își va putea lăsa gândurile să rătăcească nestingherite în împărăția spirituală, va putea fi în contact cu Mine în orice moment, nu va fi împiedicată să lucreze pentru împărăția lui Dumnezeu prin îndeplinirea unei munci fizice acolo unde este posibil. Pentru că Eu îl așez pe fiecare în locul în care poate lucra spiritual și pământesc, conform capacității sale. În plus, timpul va părea mai scurt pentru o persoană activă, în timp ce persoana leneșă își prelungește propriul timp prin lenevirea sa. Trândăvia nu aduce nici un succes, nici spiritual, nici pământesc.... Prințul lumii de dincolo pune stăpânire pe o persoană leneșă, o ademenește cu promisiuni lumești și îi distrage atenția de la sarcina sa reală pe Pământ. Iar persoana leneșă îl urmează de bunăvoie, deoarece caută să-și îmbunătățească viața pământească. Și îi avertizez serios pe ai Mei împotriva trândăviei.... Vreau să binecuvântez orice activitate care nu constă în nefățarnicie directă, iar binecuvântarea Mea are ca efect un ajutor veșnic atât în adversitățile spirituale, cât și în cele pământești. De aceea, fiți activi fără odihnă, gândiți-vă că nu mai este mult timp până la sfârșit și că orice activitate este viață.... Nu încheiați prematur starea de viață, folosiți și voi în mod corect energia vitală care curge spre voi, atunci va crește și puterea spirituală, veți persevera până la sfârșit și nu trebuie să vă temeți de nici o adversitate, căci atunci veți împlini și voința Mea în această direcție și puteți fi siguri în permanență de protecția Mea, de iubirea Mea și de puterea Mea...

Amin

Viața pe Pământ - viață iluzorie....

B.D. Nr. 5172

17. iulie 1951

Viața pământească este doar o existență iluzorie. De îndată ce voi, oamenii, ajungeți la această cunoaștere, ați atins stadiul în care vă înălțați. Trăiți atunci în mod conștient, lucrați apoi pentru a ajunge la viața care este existența reală, care începe doar atunci când trupul vostru, acoperământul material al sufletului vostru, cade, iar sufletul poate acum să se înalțe liber în împărăția spirituală. Tot ceea ce apare în fața ochilor voștri pe Pământ, tot ceea ce este vizibil pentru voi, este doar substanță spirituală formată pentru o perioadă scurtă de timp care, ca materie, este menită să își îndeplinească scopul pe Pământ, să permită maturizarea spirituală. Și viața pământească însăși este, de asemenea, doar o funcție pur fizică atâta timp cât sufletul din voi este încă fără nici o cunoaștere a ceea ce a fost, este și ar trebui să fie.... Dacă sufletul nu dobândește această cunoaștere în viața terestră, atunci cu siguranță crede cu atât mai mult în realitatea vieții, consideră că viața terestră este singura care are sens și de aceea se străduiește să trăiască destul de mult și bine pe Pământ; și numai odată cu momentul cunoașterii această dorință se diminuează, pentru că atunci viața reală îi devine conștientă și viața terestră dispăre în aceeași măsură în care viața reală capătă valoare. Numai atunci poate distinge aparența de realitate, numai atunci trăiește conștient....

Viața i-a fost dăruită omului pentru a-și putea dovedi voința într-o existență iluzorie, pentru a putea fi activ într-un anumit stadiu de putere în care își poate folosi vitalitatea într-un mod plăcut lui Dumnezeu și astfel să dobândească dreptul de a primi putere din belșug în viața reală și de a o utiliza în sensul dorit de Dumnezeu. Prin urmare, el trebuie să treacă mai întâi printr-o viață de încercare

pentru a se dovedi potrivit pentru o primire nemăsurată a forței. Pentru că utilizarea acestei forțe este doar viața reală în care sufletul poate fi creativ activ și poate avea și un efect răscumpărător extins. Prin eșecul în viața de încercare, prin utilizarea greșită a forței vitale de care dispune, el pierde aportul de forță în viața reală, de care ar face apoi la fel de mult abuz dacă aceasta i-ar curge necondiționat. Trebuie să fi atins un anumit grad de maturitate în viața pământească, care să îl facă potrivit ca receptor și utilizator de forță în împărăția spirituală. Și în acest scop i s-a dat existența pe Pământ. Dar aceasta este văzută de cele mai multe ori ca un scop în sine, nu ca un mijloc pentru atingerea unui scop și atunci este și greșit folosită.... este privită ca fiind de dorit în mod unic, deși fiecare om știe că el însuși nu poate prelungi această viață cu o zi, atunci când i-a sosit ceasul. Și tocmai acest lucru ar trebui să îl facă să recunoască inutilitatea și caracterul trecător a ceea ce i se pare extrem de important pentru el. Ca o persoană înțeleaptă, el ar trebui să se îngrijească de "după aceea" și să nu se mulțumească cu lucruri care sunt supuse legii tranzitivității. Viața pământească este doar o viață iluzorie, ceva împrumutat care poate fi luat din nou la orice oră..... Dar omul ar trebui să gestioneze bine bunurile împrumutate, să le folosească în așa fel încât să îi aducă dobânzi abundente, însă, cu ajutorul lor nu ar trebui să se dobândească bogății materiale pământești, ci spirituale, atunci vitalitatea va fi folosită în mod corespunzător și viața de probă va fi fost încheiată cu succes, iar atunci omul va fi apt pentru viața spirituală, pentru viața reală care durează veșnic....

Amin

Grija constantă a lui Dumnezeu pentru om....

B.D. Nr. 6338
22. august 1955

Cât de des mă apropii de voi, oameni, cât de des vă vorbesc, cât de des vă trag înapoi de la pericol și vă ofer îndrumarea Mea pe drumul vostru în viață? Dar rareori Mă recunoașteți. Voi considerați călăuzirea Mea evidentă ca pe o coincidență și adresa Mea se estompează în urechile voastre, nu sunteți în stare să Mă recunoașteți pe Mine Însuși pentru că ochii voștri sunt îndreptați dincolo de Mine, spre lume.... Dar grija Mea te urmărește. Și chiar dacă vă aflați în mijlocul agitației lumii, eu tot nu vă voi părăsi, așteptând mereu momentul în care îmi veți atrage atenția asupra mea, în care vă veți plasa de bunăvoie sub protecția mea...., în care vă veți simți totuși greutatea în mijlocul poftelor lumii și veți căuta în jurul vostru pe Cel care vă urmărește și care vă poate ajuta. Eu nu încetez să Mă dezvălui oamenilor.... Chiar dacă reușita este foarte mică, dacă abia dacă poate fi simțită.... Eu iau aminte la cea mai mică dorință de a se apropia de Mine, și atunci nu voi pleca niciodată de lângă el.... Iubirea Mea mă îndeamnă să nu vă abandonez, chiar dacă treceți prin viața pământească în cea mai mare indiferență și nu căutați o legătură cu Mine. Cu toate acestea, nu vă forțez voința de a Mă asculta și, de aceea, Cuvintele Mele sunt doar liniștite și discrete, astfel încât le puteți auzi cu ușurință dacă nu-mi acordați atenție. Ele nu sună la fel de tare ca vocea lumii, care, prin urmare, primește toată atenția dumneavoastră. Și pentru că însăși voința ta se va întoarce spre Mine, de aceea nu fac niciodată un pas în față în mod ostentativ, dar nici nu duc lipsă de mici atingeri, te împing cu blândețe pe cărări unde cauți ajutor în jur, singur și slab, pentru ca apoi să pot face un pas în față și să-ți ofer ajutorul Meu.... Nu voi lăsa pe niciunul dintre voi, oameni, pe dinafară atâta timp cât nu M-a găsit și nu M-a recunoscut încă, și pentru că nu a mai rămas mult timp până la sfârșit, oamenii vor trebui să parcurgă și distanțe mai scurte, iar acestea sunt mult mai grele și mai laborioase de parcurs, pentru că vreau ca ei să aibă nevoie și să ceară călăuzirea Mea. Loviturile sorții se vor înmulți, oamenii vor trebui să treacă în continuare prin multe greutăți și mizării pentru că sunt mai departe de Mine ca niciodată, chiar dacă îi urmăresc la fiecare pas.... Nu voi renunța la ei până la sfârșitul vieții lor, iar impulsurile Mele vor fi întotdeauna mai violente pentru a-i scoate din indiferență, însă modul în care vor reacționa nu este determinat de Mine, ci soarta lor va fi decisă într-o zi în regnul spiritual.... Căci voința lor este și rămâne liberă și nici măcar dragostea mea mai mare decât cea mare nu determină o voință care alege moartea când ar fi putut dobândi viața veșnică....

Amin

Faza actuală a existenței ființei umane este aproximativ aceeași cu starea de spiritualitate în orice formă exterioară și, într-adevăr, ființa va trebui să lupte întotdeauna cu rezistențele care sunt încă mai puternic prezente în ea, astfel încât, prin urmare, ființa umană trebuie să lupte în existența pământescă împotriva instinctelor rele din ea însăși. Acestea sunt acum extraordinar de puternic dezvoltate, cu atât mai mult cu cât ființa a avut ocazia să se desprindă de ele într-un stadiu preliminar. Aceste instincte din stadiile preliminare își lasă acum amprenta și asupra ființei, adică ființa umană trebuie acum să lupte deosebit de puternic împotriva unor astfel de instincte, în timp ce ființa umană care și-a îndeplinit de bunăvoie sarcina înainte, se bucură de un mod de viață mai ușor și care, în consecință, se află deja într-o anumită stare de maturitate. Voința de a servi face ca ființa să fie în mod corespunzător liberă, chiar dacă este încă închisă într-un înveliș. Iar această ființă, acum nerezistentă, va anima o formă care, de asemenea, poartă deja în exterior semnul voinței ființei. Forma exterioară va fi, prin urmare, întotdeauna de așa natură încât din ea se poate deja concluziona gradul de maturitate al sufletului. În întruparea ca ființă umană se vor uni întotdeauna astfel de substanțe sufletești care au aceeași natură; dar și lupta pe Pământ va fi în consecință, deoarece multe substanțe sufletești se unesc și influențează ființa exact în același mod ca și în forma anterioară. Cu cât ființa învață mai repede să-și depășească defectele, cu atât mai puțin se va împotrivi și astfel poate fi deja răbdătoare, binevoitoare și dornică în etapele preliminare.... Dacă, totuși, are un instinct în sine, va trebui să sufere de același lucru ca și o ființă umană, iar acest lucru îi determină caracterul.

Amin

Ereditate.... Atașament.... Părinți....

Parcursul pământesc al omului corespunde dispoziției sale, adică sufletul său este afectat de greșeli și defecte de care ar trebui să se elibereze prin viața sa pământescă. Aceste defecte și slăbiciuni nu sunt aceleași la fiecare ființă umană, și anume pentru că fiecare substanță sufletească a trăit anterior într-o altă formă exterioară în care anumite particularități, bune sau rele, au fost dezvoltate într-o măsură mai mare sau mai mică. În consecință, oamenii vor fi, de asemenea, destul de diferiți în natura lor și, prin urmare, vor avea nevoie și de mijloace diferite de educație pentru a promova ceea ce este bun în ei și pentru a depăși ceea ce poate fi numit deficitar sau rău. Acum ar fi complet greșit să presupunem că toate sufletele au aceeași formă în momentul întrupării lor pe Pământ. Dimpotrivă, există atât de multe diferențe, iar omul atribuie această diferență a ființelor "eredității". În aparență, în exterior, se poate părea ca și cum copiii ar fi trebuit să accepte o anumită povară pentru parcursul lor pământesc, și anume particularități ale naturii lor care pot fi atât benefice, cât și perturbatoare pentru dezvoltarea spirituală, dar pentru care nu ar putea fi considerați responsabili, deoarece, conform raționamentului lor, "ereditatea" are un cuvânt de spus fără să aibă vreo vină, prin urmare este nevoie de o forță corespunzător mai mare pentru a lupta și a depăși aceste defecte înnăscute. Omul trebuie să lupte împotriva tuturor defectelor sale și să lucreze asupra lui însuși pentru a ajunge la maturitatea sufletului. Iar dacă în el predomină instinctele particulare, el trebuie să fie conștient de faptul că nu dispoziția părintească este cea care determină firea ființei umane, ci faptul că ființa umană a permis ca tocmai acele slăbiciuni și defecte din nenumăratele întrupări de dinaintea stadiului de ființă umană să devină firea sa, în care ființa se simțea bine și nu făcea nimic pentru a se elibera de aceste defecte și lipsuri. Și acum, pe Pământ, are cu siguranță voința de a face acest lucru, dar are o anumită slăbiciune. Și își simte neajunsurile ca pe un drept bun, deoarece consideră că acestea au apărut fără vina sa. Și totuși, a fost voința sa liberă să se alăture acelor oameni, pentru timpul umblării sale pământesti, care sunt asemănători în natura lor. Tocmai această aceeași natură a avut atracție pentru sufletul care caută să se întrupeze și, în consecință, se vorbește în general de moștenire, deși părinții trupești nu au nici o cotă-parte din natura sufletelor pe care trebuie să le îngrijească în timpul cât sunt pe Pământ. Și de aceea, fiecare suflet trebuie să abordeze el însuși munca de dezvoltare superioară. Aceasta nu îi poate fi luată niciodată de către un semen, nici măcar de către părinții trupești. În același mod, părinții sunt

fără vină pentru atașamentul copiilor lor, chiar dacă se pare că aceștia suferă de pe urma moștenirii părinților lor. Fiecare ființă poartă răspunderea pentru ea însăși, cu excepția faptului că ființa umană ca atare ar trebui sfătuită să lucreze asupra ei însăși atâta timp cât este încă încredințată grijii părinților săi trupești. Căci fiecare ființă umană trebuie să lucreze asupra sufletului său însuși, altfel nu se poate elibera de fosta sa vină de păcat....

Amin

(Această parte a proclamației a fost scrisă de o mână străină, nota. Ed.)

Divinizarea creaturilor în copii....

B.D. Nr. 5233

12. octombrie 1951

Este o lege din veșnicie că Eu stăpânesc peste toate spiritele din Ceruri și de pe Pământ, peste toate ființele din împărăția luminii și din cea a întunericului, peste tot ceea ce am creat din iubire, cu înțelepciune și putere deplină; este o lege că totul Îmi este supus și că, prin urmare, Eu sunt Domnul, a cărui putere este nelimitată și Care poate la fel de bine să distrugă ceea ce voința Sa a adus la existență.... Cu toate acestea, înțelepciunea a fost la fel de implicată ca și iubirea în crearea lucrurilor și, de aceea, nu distrug în mod arbitrar, ci las veșnic să existe ființa care Mi se supune, dar încerc să o remodelez în ființe care pot crea și modela împreună cu Mine, devenind astfel imaginea Mea, pentru că o imensă iubire Mă umple pentru ceea ce am creat. Eu Însumi vreau să pot fi activ în aceste ființe pentru ca ele să devină conștiente de divinitatea lor și să trăiască veșnic în fericire radiantă. Eu sunt un Dumnezeu al iubirii și Mă apropii de toate creațiile Mele vii cu iubire; cu toate acestea, știu și despre voința fiecăruia de a accepta iubirea Mea, iar iubirea Mea are un efect corespunzător asupra creaturilor. Acolo unde dragostea este prezentă, creatura vine spre Mine, acolo unde dragostea este absentă, ea se îndepărtează de Mine, iar dragostea Mea rămâne inefficientă, adică nu obligă la un răspuns. Dar creatura se află în stare de iubire de îndată ce Mă caută în stare de voință liberă, ca ființă umană, se străduiește spre Mine, astfel tânjește după Domnul și Creatorul său din veșnicie. Atunci iubirea Mea poate iradia în această creatură și va fi reciprocă.... Ființa umană intră în mod conștient în contact cu Mine, Mi se supune în mod conștient, iar acum poate începe transformarea, adică dezvoltarea într-o ființă asemănătoare Mea, divinizarea operelor care au ieșit din mâna Mea ca "operă", dar care urmează să devină "copii divini"...., care, însă, nu poate fi realizată decât prin însăși voința liberă a ființei umane. Oricine sesizează acest mister.... devenind dumnezei din lucrări apărute din puterea Mea.... face deja parte dintre cei în care are loc transformarea, deoarece este un anumit grad de cunoaștere pe care ființa umană îl posedă atunci și care este din nou un semn al forței divine care este acum deja inerentă ființei umane. Iar acest grad de cunoaștere crește cu cât procesul de transformare avansează mai mult, cu atât mai multe calități divine capătă prin autoconfigurarea în iubire, căci divinul este și rămâne iubire.... Fericirea unei ființe divine, imaginea Mea, constă în faptul că este pătrunsă de lumină și putere.... că este plină de înțelepciune și putere pe care le va folosi întotdeauna în spiritul Meu de iubire, deoarece a devenit ea însăși iubire pură, altfel ar rămâne și ea fără lumină și fără putere. O ființă divină este o ființă perfectă căreia nu-i lipsește nimic.... Orice restricție, orice limitare, este un semn de imperfecțiune. Dar orice grad pe care l-a atins ființa.... cunoașterea va crește întotdeauna în aceeași măsură în care crește și iubirea, căci amândouă aparțin inevitabil împreună. Astfel, numai ceea ce a adus iubirea semnifică ascensiunea spirituală, căci și aceasta poartă cu sine realizarea, cunoașterea, pe care o primește inima și intelectul ființei umane. Lucrarea iubirii este scara ascensiunii, iar ființa umană urcă treaptă cu treaptă dacă se transformă în iubire și devine astfel din ce în ce mai mult asemănătoare cu ființa divină primordială. Aceasta este legea fundamentală a veșniciei, că iubirea a fost forța care a permis ca totul să ia ființă, deci a făcut posibil actul creației, dar că ea este și forța de a diviniza ceea ce este creat, proces pe care creațiile Mele vii trebuie să îl realizeze ele însele.... dar sunt și ele capabile să o facă, pentru că puterea primordială se odihnește și în ele ca o scânteie care trebuie doar aprinsă pentru a poseda aceeași omnipotență pe care o prezintă ființa Mea primordială. Creaturile Mele se pot diviniza prin iubire.... Voi, oamenii, nu veți înțelege această afirmație decât atunci când veți ajunge la gradul în care o veți recunoaște ca rezultat al unei vieți de iubire...., deoarece toate corelațiile vă vor fi dezvăluite ca o

lumină radiantă, deoarece spiritul vostru este iluminat, dar numai iubirea realizează acest lucru. Atunci vă veți apropia din ce în ce mai mult de natura Mea fundamentală, atunci nu voi mai fi Creatorul vostru, Domnul vostru, căruia trebuie să vă supuneți, ci voi fi Tatăl vostru care, plin de iubire, vă atrage pe voi, copiii Săi, la inima Sa, care își regăsește voința în voi și simte o fericire de nedescris care strălucește și asupra voastră, atunci legea care stă la baza întregii creații pământești și spirituale va fi fost împlinită....

Amin

Puterea lui Satana

B.D. Nr. 5136

25. mai 1951

Mare este puterea celui care vrea să vă ruineze, dar numai dacă voi înșivă îi acordați această putere, pentru că, dacă îi rezistați și vă întoarceți la Mine, lumina iubirii Mele va curge și către voi, ceea ce îl va face complet neputincios. Căci el nu poate rezista iubirii. Iar iubirea îl va învinge și ea într-o zi, când îi va veni vremea. Satana se străduiește cu adevărat în mod constant să captureze ceea ce a apărut prin voința lui, dar din puterea Mea, pentru a-l subjuga pentru eternitate. Și de aceea el va presa la maximum ceea ce se teme să piardă, ceea ce îi scapă prin voința liberă, ceea ce se străduiește spre Mine pentru a se uni cu Mine pentru totdeauna. (25.5.1951) El nu va precupeți niciun mijloc pentru a influența această substanță spirituală, va provoca confuzie oriunde va putea. El va fi mereu acolo unde se adună ai Mei, va încerca să intervină în gândurile lor pentru a le transfera voința sa, deși recunoaște că a pierdut puterea asupra acestei substanțe spirituale. Cu toate acestea, el Mă înfruntă ca pe un dușman, deoarece ambiția sa este atât de mare încât se amăgește atât de mult încât crede că puterea sa nu poate fi frântă. El recunoaște cu siguranță că iubirea este arma care îl rănește și, de aceea, fuge de ea ori de câte ori îi stă în cale și stârnește nemulțumirea ori de câte ori i se oferă doar cea mai mică pârgă. Simte că puterea lui se diminuează și totuși nu vrea să fie învins. De aceea, activitatea sa este de obicei inconfundabilă, pentru că mijloacele sale sunt întotdeauna de așa natură încât între oamenii care se iubesc între ei apare dușmănia, apare confuzia acolo unde ar fi prevalat claritatea; iar oamenii înșiși sunt vinovați pentru faptul că îi dau lui Satana un deget prin mici acte de lipsă de bunătate, iar el încearcă să apuce toată mâna, adică îi împinge pe oameni la o lipsă de bunătate tot mai mare. El are o mare putere, dar numai acolo unde îi este acordată.... pentru că voi, oamenii, nu folosiți împotriva lui arma care îl face neputincios.... pentru că nu practicați suficient de mult iubirea.... pentru că iubirea de sine este încă prea puternică în voi, ceea ce îi oferă un mâner binevenit. Atunci nu-l recunoașteți dacă vă iese în cale, atunci ochiul vostru este slab de vedere și îl considerați un prieten și vă puneți încrederea în el. El nu este prietenul vostru atâta timp cât este încă adversarul Meu și este adversarul Meu atâta timp cât este lipsit de orice iubire. El este de temut atâta timp cât voi înșivă sunteți lipsiți de iubire, pentru că atunci sunteți ai lui și încă departe de Mine. Dar odată ce scânteia iubirii se va aprinde în voi, atunci voi înșivă veți slăbi lanțul care vă ține legați, atunci îl veți schimba pe stăpânul vostru, atunci vă veți uni cu Mine și atunci el va fi pierdut orice putere asupra voastră. Prin urmare, nu trebuie să vă temeți de el, voi care ați devenit ai Mei prin voința voastră, care vă împingeți spre Mine și îl respingeți pe el. Atunci el nu vă mai poate face rău, dar voi încă îl puteți ajuta, adunând cărbuni aprinși pe capul lui, extinzând de asemenea iubirea asupra a tot ceea ce vă este ostil, întorcând răul cu iubire, pentru că atunci va trebui să recunoască faptul că v-ați divinizat, că vă aflați deasupra lui în cea mai strălucitoare lumină și putere nemăsurată. Căci dacă o ființă crește dincolo de el, el îi simte puterea și o eliberează și mental, adică nu mai este asuprit de el, pentru că, fiind unită cu Mine, este de neatins pentru el. Calea spre inima Tatălui este pasibilă pentru toți oamenii, iar lanțul care îi ține legați poate fi dezlegat pentru toți oamenii prin iubire, care este atât agentul de dezlegare, cât și cel de legare, ceea ce vă face pe voi copiii Mei, care experimentați veșnic iubirea reciprocă a Tatălui și, prin urmare, sunteți veșnic fericiți....

Amin

A aduce un omagiu lumii înseamnă a pierde împărăția Cerurilor, deoarece omul nu le poate câștiga pe amândouă în același timp. Și cine aduce omagiu lumii nu se străduiește nici el să atingă împărăția Cerurilor, pentru că pentru el există doar lumea pământească cu atracțiile ei și nu crede într-o împărăție în afara ei. Și totuși, calea spre împărăția Cerurilor trebuie parcursă prin această lume pământească, ea nu poate fi eliminată, căci ființa umană trăiește în această lume, trebuie să parcurgă ultima etapă a dezvoltării sale pe Pământ, în mijlocul împărăției care aparține adversarului lui Dumnezeu. Dar el poate depăși această împărăție, poate trece prin lumea pământească fără să fie impresionat în mod neobișnuit de ea, fără să o dorească cu simțurile sale.... el poate trăi prin ea și totuși să fie stăpânul ei.... Și aceasta este sarcina voastră de a birui lumea, căci ea v-a fost dată în acest scop, pentru ca sufletul vostru să se maturizeze în ea, să se desprindă de bunăvoie de tot ceea ce aparține lumii, căci această desprindere este în același timp și o desprindere de stăpânul acestei lumi și o întoarcere spre împărăția spirituală și spre stăpânul ei. Și astfel este de înțeles că oricine se face sclavul lumii nu va putea niciodată să intre în posesia împărăției spirituale, nici în viața pământească, nici după moartea ființei umane.... Este de înțeles că stăpânul lumii îl ține în sclavie pentru că însăși ființa umană îi dă dreptul să facă acest lucru, deoarece ființa umană însăși trebuie să se străduiască și să realizeze eliberarea de sub controlul său, eliberarea din lumea materială. El trebuie să ducă o luptă cu el însuși, trebuie să fie capabil să renunțe pentru a obține ceva valoros, trebuie să reziste tuturor tentațiilor în timpul scurtei sale vieți pământești pentru a putea ocupa apoi împărăția spirituală cu toate gloriile ei, care îl va compensa de o mie de ori pentru renunțarea sa pe Pământ.... Și el va face acest lucru numai dacă va recunoaște lipsa de valoare și efemeritatea a ceea ce îi apare dezirabil pe Pământ. Numai această conștientizare îi dă puterea de a-și direcționa corect voința, iar el poate dobândi această conștientizare dacă se gândește doar la materialismul lumii.... Căci el nu poate fi forțat să își schimbe voința.... El poate fi doar stimulat de experiențe să reflecteze în interior, dar cu ce succes, acesta îl determină singur. Iar Dumnezeu îl poate ajuta numai în măsura în care El îi dovedește în mod repetat caracterul său trecător, că El abandonează decăderea ceea ce este iubirea umană pe Pământ, că El intervine într-un mod care atinge ființa umană în modul cel mai dureros, că îi ia ceea ce îi este atașat în inimă.... întotdeauna doar pentru a-i da un indiciu despre cât de inutile sunt scopurile strădaniei sale. Cu toate acestea, cei care învață din astfel de experiențe se pot considera norocoși, căci își schimbă încet-încet direcția voinței și renunță la lume pentru a ocupa într-o zi împărăția spirituală.... Dar nimeni nu trebuie să creadă că poate face compromisuri, nimeni nu trebuie să creadă că poate omagia lumea cu impunitate.... Orice strădanie are un efect după moarte, iar dacă a fost pentru lume, atunci îi aduce și moarte spirituală, atunci a renunțat la împărăția spirituală de dragul câștigului pământesc, iar lumea i-a adus moartea.... Atunci el s-a dat din nou în puterea celui care este în adâncuri, iar drumul spre înălțime durează din nou un timp nesfârșit....

Amin

Iertare.... Ispășire.... Justiție.... (Legea cauzalității)

B.D. Nr. 5243
27. octombrie 1951

Eu sunt un Dumnezeu al iubirii și al milei, dar și dreptatea face parte din natura Mea, altfel perfecțiunea ar fi pusă sub semnul întrebării și astfel și divinitatea Mea. Înțelegeți ce vreau să spun prin aceasta?.... Că fiecare calitate este reprezentată în Mine în cel mai înalt grad și, prin urmare, totul este, ca să spunem așa, supus legii ordinii eterne, al cărei autor sunt Eu Însuși, adică tocmai din perfecțiunea Mea am creat legi care sunt irevocabile.... Astfel, orice vină de păcat trebuie să fie și ea achitată, trebuie să se facă ispășire pentru orice păcat, dacă se dorește ca dreptatea Mea să fie satisfăcută.

Dar cum se raportează la aceasta dragostea și mila Mea, care este atât de infinit de profundă încât ar vrea să ierte vina fiecărui păcătos?.... Iubirea Mea a găsit o cale.... Iubirea însăși a răscumpărat vina păcatului prin ispășire pentru a satisface dreptatea.... O singură persoană a luat asupra sa vina și a făcut

ispășire pentru păcatele întregii omeniri. Eu Însumi nu M-am împotrivit acestei persoane pentru că iubirea a motivat-o să facă acest lucru, iar iubirii nu i se poate opune niciodată rezistență dacă vrea să se exprime. Nu aș fi acceptat niciodată ispășirea substitutivă dacă nu Mi-ar fi fost oferită din iubire, pentru că atunci ar fi avut loc o încălcare a legii ordinii eterne, pentru că atunci dreptatea nu ar fi fost respectată, în timp ce o lucrare a iubirii trebuia să fie acceptată de Mine pentru că nu puteam respinge iubirea.

Astfel, o ființă umană a ispășit marea vină a păcatului umanității printr-o suferință și o moarte extrem de chinuitoare pe cruce.

Această ființă umană nu avea nicio vină și totuși a suferit în mod incalificabil pentru vina altora... pentru că a vrut să Mă împace cu Jertfa Sa, pe care iubirea nespuse de mare a făcut-o să o aducă. Iar Eu am acceptat jertfa și, de dragul iubirii Sale, am răscumpărat vina care împovăra întreaga omenire... adică pot deveni liberi de orice vină oamenii care revendică în mod pe deplin conștient jertfa omului Iisus pentru ei înșiși, care își depun povara păcatului la picioarele Sale și cer iertare de dragul morții Sale pe cruce... Recunoașterea și mărturisirea conștientă a păcatului este necesară pentru a găsi iertarea deplină a păcatelor. Jertfa omului Iisus a fost atât de mare și dragostea Sa pentru umanitate atât de imensă încât dreptatea Mea a fost satisfăcută, iar dragostea și mila Mea pot acum să apară... Prin urmare, sunt liberi de orice vină oamenii care îl recunosc pe Răscumpărătorul divin Iisus Hristos și se pun la crucea Lui cu pocăință... adică atât cât să fie iertați pentru tot ceea ce i-a împovărat în păcat... Iertarea unei datorii este însă răscumpărare, ștergerea completă a ceea ce trebuia făcut.... Iertarea înseamnă ștergerea, exonerarea, readucerea la starea anterioară săvârșirii păcatului... Și orice consecință a unei infracțiuni este suportată de cel care își asumă vina. Astfel, Iisus Hristos a luat asupra Sa toată povara păcatului și Mi-a oferit ispășirea pentru el. Orice consecință a unui păcat este anulată de El... Iubirea și mila Mea repune totul în ordine și poate face acest lucru acum, deoarece dreptatea a fost mai întâi satisfăcută prin jertfa de pe cruce, adică nu a fost eliminată. Jertfa de pe cruce a fost, într-un anumit sens, efectul păcatelor întregii omeniri. Toate nedreptățile comise pe Pământ, precum și păcatul fostei răzvrățiri împotriva Mea, trebuiau să aibă un efect nelegiuit, astfel că trebuia să se răsfrângă asupra unor ființe care au absorbit acest efect și au trebuit să sufere ca urmare... Omul Iisus S-a dat pe Sine Însuși în mod voluntar pentru a prelua întreaga povară acumulată a păcatului și pentru a atenua efectele păcatelor prin suferințe și chinuri supraomenești și, în cele din urmă, pentru a le aboli complet prin moartea Sa... Astfel, legea nu a fost abolită, ci doar împlinită...

Iată de ce ființei umane i se poate acorda iertarea completă a păcatelor prin Iisus Hristos și poate deveni liberă de orice vină, iată de ce dragostea și mila Mea pot prevala fără a elimina justiția. Pentru că Iisus Hristos a răscumpărat lumea de păcate deoarece dragostea Sa pentru oameni a fost coplesitoare și Eu am ispășit pe deplin prin această dragoste....

Amin

"Pe cine iubește Dumnezeu..."

B.D. Nr. 5647

9. aprilie 1953

Pe cel pe care Dumnezeu îl iubește, îl lasă adesea să meargă pe cărări pietroase și să poarte poveri care aproape că îl împovărează; dar întotdeauna numai spre binele lui, căci orice povară a crucii poate fi o binecuvântare pentru cel care are o atitudine corectă față de Cel care îi conduce destinul. Pe cine iubește Dumnezeu.... Iubirea Sa se aplică cu siguranță tuturor creaturilor Sale, dar mai ales celor care nu mai au mult de mers pentru a ajunge la țelul final. El cunoaște atitudinea fiecărei persoane și, prin urmare, știe și cum se raportează fiecare persoană în parte la Dumnezeu și Tatăl său din veșnicie și, în consecință, El o apucă adesea pentru a o ajuta să ajungă la țel. Și numai așa vă puteți explica faptul că oamenii care sunt în mod evident credincioși lui Dumnezeu trebuie să sufere de dragul Lui și că adesea trebuie să ducă o luptă dificilă în viață, care uneori vă face să vă îndoiiți de bunătatea și dragostea lui Dumnezeu. Dumnezeu știe pentru ce este bun totul și dacă oamenii ar fi convinși de dragostea și bunătatea Sa, ar recunoaște și ei tot ce este dificil ca fiind providența lui Dumnezeu și nu s-ar răzvrăti, ar ști că sunt cuprinși de dragostea lui Dumnezeu și ar aștepta cu răbdare până când

soarta lor se va întoarce din nou. Există cu adevărat multă suferință pe Pământ, omenirea lăncezește sub presiunea ei, dar nu se recunoaște pe sine ca având nevoie de educație și de aceea se răzvrătește lăuntric acolo unde ar trebui doar să se supună cu umilință, pentru ca tot ce este dificil să fie luat din nou de la ea și ajutorul lui Dumnezeu să apară în mod evident, pentru ca Dumnezeu să fie recunoscut ca un Tată iubitor de către toți cei care vor să-L recunoască. Pe cei pe care Dumnezeu îi iubește, îi lasă să sufere.... Aceste cuvinte nu sunt aproape niciodată rostite cu credință, pentru că nimeni nu se gândește la faptul că suferința este un mijloc cu adevărat eficient de educare într-o lume în care se urmărește doar ceea ce este bun pentru trup, în care iubirea lui Dumnezeu nu se vede în stările de adversitate și durere. Și totuși, iubirea Lui este cea care se exprimă într-un mod benefic pentru suflet. Căci Dumnezeu știe despre binecuvântarea suferinței și de aceea folosește adesea astfel de mijloace pentru a-i îndepărta pe oameni de lumea pământească. El preferă să-i vadă suferind decât să se afunde în mocirla lumii și a păcatului ei. El știe că boala și durerea pot aduce o schimbare, dar că lumea nu poate oferi niciodată succese spirituale pentru suflet, că, prin urmare, lumea trebuie mai întâi lăsată deoparte, pentru care Dumnezeu oferă ajutorul Său indirect, ținându-i pe oameni la distanță de lume și de pericolele ei prin mijloace aparent lipsite de dragostea lui Dumnezeu, dar care nu sunt niciodată ruinătoare pentru suflet, decât dacă ființa umană se răzvrătește împotriva destinului și apelează la adversarul Său. Atunci el va fi cu siguranță ajutat, dar într-un mod diferit de cel pe care îl gândește ființa umană.... El va ajuta într-adevăr, dar niciodată fără ceva în schimb.... Iar acest serviciu în schimb este predarea sufletului către el. Prin urmare, abandonați-vă voinței lui Dumnezeu dacă sunteți afectați de adversitate și suferință, nu vă plângeți și nu murmurați, plecați-vă capul sub instrucțiunile Lui și întoarceți-vă doar privirea spre El. Iar El vă va lua crucea de pe umeri, vă va ușura situația de îndată ce vă veți preda de bunăvoie Lui și îndrumării Sale milostive. Căci puteți ști întotdeauna că sunteți iubiți de El, Care nu vrea să vă câștige pentru Sine decât prin suferință și adversitate, Care vrea să vă purifice sufletul și îi dă de fiecare dată ocazia să se încerce în răbdare și blândețe, pentru ca apoi ajutorul lui Dumnezeu să vină în mod vizibil, pentru ca dragostea Lui să intervină în mod vizibil și să vindece și El toate rănila la momentul potrivit....

Amin

Poruncile emise de oameni.... Iubirea aproapelui.... Porunca lui Dumnezeu....

B.D. Nr. 3697
25. februarie 1946

Prin porunci sau învățături care au ca origine voința umană nu veți crește niciodată maturitatea sufletelor voastre, căci Eu nu evaluez ființa umană decât în funcție de voința ei de a trăi pentru a-Mi plăcea Mie, deci de a împlini poruncile pe care i le-am dat în cunoștință înțeleaptă a oportunității lor. Dacă poruncile emise de om sunt conforme cu porunca Mea de iubire, adică dacă ele au ca scop doar stimularea ființei umane în iubire, dacă împlinirea poruncilor este un exercițiu de iubire dezinteresată față de aproapele, atunci ele vor întruni și aprobarea Mea, pentru că atunci va fi evident recognoscibilă lucrarea spiritului Meu asupra acelor oameni care au fost la originea unor astfel de porunci. Dar orice altă poruncă este inutilă în fața ochilor Mei și nu Mă interesează nici îndeplinirea ei, pentru că energia vitală care curge spre voi va fi folosită în întregime pentru o activitate de iubire, pentru a atinge maturitatea sufletului pe Pământ. Scopul vostru va fi să deveniți perfecți.... Dar cum puteți deveni perfecți fără iubire?.... Cum vă puteți aștepta ca harurile să curgă spre voi prin împlinirea poruncilor a căror îndeplinire este o încălcare a iubirii?.... Iubirea față de aproapele vostru dovedește iubirea voastră față de Mine, Dumnezeu și Tatăl vostru din veșnicie. Oricine nu-și iubește aproapele nu are o iubire reală nici pentru Mine, care l-ar îndemna să-și iubească aproapele. Dacă acum pretindeți că vă supuneți poruncilor din iubire pentru Mine, care cer anumite acțiuni exterioare, Eu nu recunosc această iubire, deoarece acestea sunt doar forme pe care le respectați pentru a vă asigura răsplata acordată de oameni..... Nu este o activitate de iubire prin care numai pentru voi Îmi dovediți iubirea inimii voastre față de Mine, prin care numai singuri puteți deveni fericiți. Toate formele exterioare, toate lucrurile recognoscibile în exterior, nu sunt cauzate de Mine Însuși, ci de voința umană.... Numai iubirea dezinteresată față de aproapele Îmi este pe plac, chiar dacă necesită și acțiuni exterioare.... Ceea ce pretindeți să faceți din dragoste pentru Mine, Eu nu vă cer, atâta timp cât nu se

bazează pe porunca Mea de iubire. Vreau doar ca împlinirea acestei porunci și rugăciunea sinceră să exprime voința îndreptată spre Mine.... Numai atunci puteți intra în posesia harului și a puterii, căci nu există alt mijloc de obținere a harului decât rugăciunea și iubirea dezinteresată.... Dar atunci acesta va veni la voi nemăsurat. Întreaga voastră viață ar trebui să fie una lăuntrică, fără nici o afișare, dar în exterior ar trebui să Mă mărturișiți, să mărturișiți învățătura Mea, pe care trebuie să vă străduiți să o urmați; ar trebui să reprezentați în mod deschis credința voastră în Mine, în numele Meu și în actul Meu de mântuire în fața lumii, astfel ar trebui să vorbiți cu semenii voștri, astfel încât și ei să recunoască că mintea și aspirațiile voastre nu sunt destinate lumii pământești, ci împărăției spirituale.... Trebuie să vă dovediți ca urmași ai Mei, ca adevărați copii ai Mei, în sensul că modul vostru de viață corespunde cerințelor pe care vi le-am impus și continui să vi le impun prin Cuvântul Meu, care vine de Sus către cei care, în calitate de mijlocitori, trebuie să vă facă cunoscută voința Mea.... Iar dacă vreți să împliniți voința Mea, activitatea voastră trebuie să fie o activitate constantă de iubire, în funcție de care Eu vă voi prețui într-o zi în veșnicie.... dar nu prin gesturi și acțiuni exterioare, care nu vă aduc niciun avantaj pentru sufletele voastre, ci mai degrabă lasă ființa umană să devină neglijentă în îndeplinirea singurei porunci importante.... de a fi iubitor dezinteresat....

Amin

Învierea morților prin Cuvântul lui Dumnezeu....

B.D. Nr. 5605

18. februarie 1953

Pe cei morți îi veți învia.... din adâncuri veți ridica ceea ce este lipsit de viață și îi veți insufla viață, îl veți atinge cu o putere care îl va face viu.... Iar această putere este Cuvântul Meu care vă vine de Sus, pe care Eu Însuși vi-l transmit pentru ca voi să-l transmiteți ca mijlocitori, astfel încât puterea Mea să-i atingă și pe cei care sunt încă morți în spirit. Voi posedați ceva delicios, un dar care are un efect miraculos, voi posedați o forță spirituală și puteți astfel trezi la viață pe cei morți. Dar, așa cum îl primiți de la Iubirea Eternă, trebuie să transmiteți și voi Cuvântul Meu cu iubire; trebuie să fiți mânați de dorința de a ajuta, de a distribui ceea ce v-a trezit la viață pe voi înșivă. Atunci veți avea întotdeauna succes și veți putea lucra în mod benefic pe Pământ, dar și în împărăția spirituală. Un mare întuneric este peste tot, iar nenumărate suflete moarte spiritual locuiesc în acest întuneric. Dar viața înseamnă și lumină.... Numai sufletul care este atins de o rază de lumină, care radiază căldura iubirii și care are astfel un efect revitalizant asupra sufletului înghețat, se poate trezi la viață. O lumină de iubire trebuie să atingă aceste suflete moarte, atunci ele se vor trezi cu siguranță la viață. Iar voi ar trebui să le aduceți această rază de iubire și lumină oferindu-le Cuvântul Meu, care îi atinge extrem de benefic de îndată ce le este oferit cu iubire. Este o apă tămăduitoare a vieții care curge constant către voi prin iubirea și harul Meu, sufletele voastre se recuperează de pe urma ei și își găsesc viața corectă și, prin urmare, nu mai trebuie să vă temeți de moartea sufletului.... Dar multele suflete care se odihnesc în mormintele lor.... care încă mai umblă pe Pământ după gândurile lor și totuși sunt moarte spiritual și în întunericul opresiv.... Aceste suflete vă înconjoară și voi trebuie să le aduceți ajutor, trebuie să le ajutați să se ridice din noaptea morții la lumina vieții. Pentru că aveți un remediu eficient, aveți singurul remediu care îi poate ajuta, aveți Cuvântul Meu, emanația de putere și de lumină a Mea, care nu rămâne niciodată fără efect dacă poate atinge sufletul.... Atâta timp cât Cuvântul Meu ajunge doar la urechea ființei umane, el nu atinge încă sufletul, căci numai acesta este sensibil la efectul Cuvântului Meu. Cu toate acestea, numai iubirea deschide ușa pentru ca Eu Însuși să pot atinge sufletul cu puterea iubirii Mele. Iar dragostea voastră Îmi deschide ușa dacă vă străduiți să aduceți ajutor acestor suflete moarte și să le vestiți Cuvântul Meu cu toată dragostea. Gândiți-vă la puterea care v-a fost dată: Puteți învia morții cu Cuvântul Meu.... Și dacă numai dragostea vă împinge să răspândiți Cuvântul Meu, Eu vă voi binecuvânta strădania.... să duceți lumina în întuneric oriunde s-ar afla.... aveți grijă de toți cei care sunt morți în spirit, amintiți-vă de semenii voștri morți, precum și de cei morți în lumea de dincolo.... doriți ca ei să se trezească la viață și aduceți-le cu dragoste Cuvântul Meu.... Și puterea Cuvântului Meu va face minuni, sufletele se vor trezi la viață și la lumină și nu-și vor pierde niciodată viața....

Amin

Voi toți trebuie să terminați școala spiritului dacă vreți să obțineți dreptul pentru eternitate de a locui în împărăția spirituală ca ființe spirituale fericite, pătrunse de lumină, care pot crea cu putere în conformitate cu voința Mea. Această școală a spiritului este pentru voi viața pământească, care, cu siguranță, de multe ori vă apasă insuportabil de greu, dar care apoi poate avea ca rezultat și un succes mai înalt, dacă doar vă străduiți să vă perfecționați spiritual cu cea mai bună voință și nu vă lăsați deprimati de adversitățile vieții, dacă nu vedeți viața pământească ca pe un scop în sine, ci ca pe un mijloc pentru atingerea unui scop. Trebuie să aveți mereu în vedere că este doar o fază extrem de scurtă în care trăiți în conștiința eu-lui pe acest Pământ, dar că această fază scurtă este decisivă pentru eternitate. Țineți cont de faptul că în această scurtă perioadă de timp pe Pământ vi se cere decizia liberă a voinței și că puteți renunța la ea doar dacă sunteți influențați din două părți și dacă una dintre părți obține victoria asupra voastră. Este de înțeles că acest lucru vă va costa o luptă pe care va trebui să o duceți voi înșivă ca ființă umană. Astfel, perfecțiunea voastră spirituală este doar în mâinile voastre, dar este favorizată de Mine în toate modurile, chiar dacă acest lucru nu este evident pentru voi. La urma urmei, Eu vreau să vă câștig, dar nu să vă pierd.... Astfel, trebuie să fiți convinși și voi că Eu formează destinul fiecărui om astfel încât acesta să-și poată atinge scopul, perfecțiunea spirituală pe acest Pământ, dacă voința sa decide corect. Și astfel știu și care sunt pericolele la care ar putea sucomba și le îndepărtez de el pe cât posibil, ceea ce nu exclude însă că el poate totuși să sucumbă în virtutea voinței sale libere. Dar soarta vieții sale este întotdeauna potrivită pentru a promova cea mai înaltă perfecțiune posibilă. Viața pământească nu este decât o fază scurtă și, chiar dacă implică cea mai dificilă soartă, suferințele sale nu depășesc fericirea pe care și-o poate crea cu o voință corect folosită. Eu nu las în mod arbitrar una dintre creațiile Mele în voia sorții sale, Mă ocup mereu și constant de fiecare dintre ele, căci vreau ca școala spiritului să aibă succes....

Iar dacă ființa umană este mereu conștientă de faptul că nimic nu se întâmplă și nimic nu este permis fără voia Mea, care urmărește întotdeauna succesul spiritual, atunci va avea de asemenea mereu posibilitatea de a Mă contacta mental și de a face ca voința Mea să fie înclinată spre el însuși, pentru că Eu sunt Tatăl pentru toate creațiile Mele, Care se apropie cu dragoste de copiii Săi, dacă doar o chemare blândă îi atinge urechea, un strigăt de ajutor în adversitatea spirituală sau și pământească.... Până la urmă nu sunteți singuri.... Îl aveți pe Cineva care vă iubește și care vă vrea doar binele.... De ce nu-L chemați și nu-I prezentați nevoile voastre? Nu lăsați adversitățile pământești să vă îndepărteze de Mine, ci lăsați-le să vă împingă spre Mine, atunci cu adevărat nu vă vor mai împovăra atât de tare, pentru că Eu vă voi ajuta să duceți crucea care vi se impune de soartă, conform sfatului Meu înțelept și recunoașterii a ceea ce este util pentru perfecționarea voastră spirituală.... Predarea tăcută în voia Mea este atunci deja decizia corectă de voință pe care o luați, pentru că atunci nu mai stați împotriva Mea, ci ați renunțat la rezistență și M-ați recunoscut.... atunci veți fi terminat școala spiritului cu cel mai mare succes și sfârșitul vostru pe Pământ va fi unul ușor....

Amin

Iubirea este egală cu viața....

B.D. Nr. 7494

4. ianuarie 1960

Numai în iubire găsiți adevărata viață.... Iubirea vă trezește la viață, iar iubirea vă susține viața pentru totdeauna.... Căci oricine trăiește în iubire trăiește în Mine și Eu în el, și cum Eu Însumi sunt iubire și viață din veșnicie, tot ceea ce stă în iubire trebuie să se miște și în viață.... Ființa Mea primordială trebuie să fie în cel care practică iubirea.... Ați scăpat veșnic de moarte atunci când iubirea v-a trezit la viață, căci atunci ați scăpat și de cel care a adus moartea în lume prin lipsa sa de iubire. Cine are iubire are și viață.... Dar viața este utilizarea constantă a forței Mele, viața este solicitarea constantă a acestei forțe și utilizarea conform voinței Mele. Prin urmare, nu poate fi inactivă nici o persoană care este în iubire și, prin urmare, în viață, pentru că ea va utiliza întotdeauna forța care

curge prin ea în voința Mea, care este și voința sa, deoarece iubirea și viața semnifică întotdeauna legătura cu Mine Însuși.... Și, prin urmare, ființa umană poate atinge deja viața deplină a sufletului său pe Pământ dacă face un efort pentru a trăi în iubire, dacă se unește cu Mine prin iubire și primește în mod constant putere de la Mine, care acum dezvăluie și "viața".... o stare de activitate neîncetată în beatitudine. De asemenea, această ființă umană nu mai trebuie să se teamă veșnic de moarte, pentru că a învins-o. Chiar dacă în lume apare ca și cum ființa umană este neputincioasă și nu mai este capabilă de activitate pământească, sufletul său însă nu mai este legat, este liber și poate lucra și crea în libertatea sa, ceea ce va avea însă un efect mai mult spiritual decât pământesc, pentru că se vorbește de adevărata viață.... Viața pe Pământ poate fi totuși o stare de moarte dacă ea denotă doar gradul de viață al trupului, care însă poate și el să scadă în fiecare zi, încât starea de moarte să cuprindă atunci și trupul și sufletul, iar viața să fie pierdută pentru totdeauna. Viața sufletului trebuie îngrijită, iar acest lucru se întâmplă numai printr-o viață de iubire care îi oferă sufletului putere și astfel îi dăruiește o viață potrivită, care să dureze veșnic. Numai iubirea vă oferă o astfel de viață, iar sufletul vostru va fi fericit că și-a găsit calea de ieșire din starea de moarte în starea de viață, unde acum poate fi și este în permanență activ, pentru că forța care curge în permanență nu mai permite inactivitatea, nu mai permite imobilitatea, pentru că lucrează și este activ în voia Mea, iar această muncă constă în a ajuta la mântuire sufletele care se află încă în starea de moarte și care, prin urmare, au nevoie de ajutor pentru că sunt neputincioase. Sufletul face această lucrare chiar dacă trupul nu simte nimic din ea, pentru că are activitatea sa spirituală care este independentă de trup, dar care nu mai lasă sufletul să se odihnească odată ce a venit la viață prin iubire. Numai iubirea este adevărata viață.... Prin urmare, nu puteți fi într-o stare de viață atâta timp cât sunteți încă lipsiți de iubire și, astfel, nu puteți nici voi să lucrați și să creați pentru împărăția spirituală dacă vă lipsește iubirea.... Dar dacă sunteți activi pentru împărăția Mea, nu vă va lipsi nici dragostea și nu trebuie decât să căutați mereu să vă sporiți puterea, trebuie doar să practicați mereu dragostea, pentru că prin voi să curgă tot mai multă putere și să puteți lucra în mod conștient și inconștient în folosul sufletelor care au nevoie de ea pentru că nu au găsit încă adevărata viață. Fiecare lucrare pe care o faceți pentru astfel de suflete este un semn că voi înșivă ați găsit viața și fiecare astfel de lucrare va fi, de asemenea, binecuvântată, deoarece viața dă naștere din nou la o nouă viață, iar ceea ce veți smulge din moartea veșnică va da mărturie despre voi și despre viața voastră, deoarece nu ați putea face nimic dacă nu ați fi găsit deja viața prin unirea cu Mine și prin revărsarea constantă a forței Mele în voi.... voi trăiți și veți trăi veșnic.... Și veți fi activi conform voinței Mele și chiar prin aceasta vă veți găsi fericirea pe Pământ deja și în împărăția spirituală....

Amin

Nereușita adeptilor....

B.D. Nr. 6547

15. mai 1956

Nu veți putea arăta nici un succes demn de menționat la sfârșitul vieții voastre pământești dacă ați mers pe drumul larg, dacă v-ați alăturat rătăcitorilor fără să vă întrebați mai întâi unde duce calea pe care merg masele.... Căci atunci nu sunteți decât niște tovarăși de drum care cred că pot transmite responsabilitatea lor semenilor lor, celor care conduc masele. Fiecare persoană individuală va întâlni răscruci de drumuri în călătoria sa pământească, și de fiecare dată indivizii se vor desprinde și ei de tovarăși, iar atunci omul însuși va trebui să ia o decizie în privința drumului pe care vrea să se îndrepte.... Pentru că, de îndată ce va rămâne un adept până la sfârșitul vieții sale pământești, nu a câștigat nimic pentru mântuirea sufletului său. Acesta este motivul pentru care organizațiile bisericesti nu pot garanta niciodată atingerea beatitudinii pentru membrii lor, deoarece fiecare ființă umană trebuie să se străduiască și să o atingă ea însăși și, cu siguranță, poate primi instrucțiuni în acest sens, dar fiecare ființă umană trebuie acum să facă și munca pe cont propriu...., adică fiecare trebuie acum să urmeze singur calea care duce în sus. Este o mare eroare să se poată transfera responsabilitatea pentru propriul suflet unor presupuși conducători, să se facă întotdeauna doar ceea ce cer acești conducători și să se creadă că aceasta este "munca conștientă a sufletului". Și este o greșală și mai mare să nu vi se permită să supuneți cererile acestor lideri unei examinări, să acceptați sau să credeți

necondiționat tot ceea ce liderii avansează ca adevăr.... Și chiar dacă acesta este adevărul, fiecare ființă umană trebuie să ia ea însăși o poziție față de el, căci numai atunci poate recunoaște când se strecoară eroarea și se poate apăra împotriva ei. Dar oricine se bazează pe deplin pe ceea ce este indispensabil pentru a examina, nu trebuie să presupună că omisiunea sa își găsește scuze, nu trebuie să creadă că poate transfera vina sa asupra celor care l-au condus greșit, căci fiecare vede căile care se ramifică și poate lua acele căi la fel de ușor ca și cea pe care a luat-o, dar trebuie să se întrebe întotdeauna unde duc diferitele căi și acum să aleagă în mod conștient. Dar cel care stă cu ochii în pământ și merge nepăsător în spatele maselor poate să rateze și el răscrucile și chiar și atunci este vina lui, căci ar trebui să se uite în jur, nu ar trebui să meargă orbește când i s-a dat darul vederii. Și ar trebui să gândească, pentru că i s-a dat intelectul pentru a face acest lucru, pe care ar trebui să-l folosească și pentru a obține mântuirea sufletului său. Și ar trebui să știe, de asemenea, că drumul urmat de mase nu este niciodată corect.... Pentru că masele sunt conduse de adversarul lui Dumnezeu și adevărul nu va fi niciodată găsit acolo. Dacă voi, oamenii, ați fi conștienți de faptul că adversarul are întâietate pe Pământ și că mult mai mulți oameni îi aparțin lui decât lui Dumnezeu.... Dacă ați recunoaște, din răutatea oamenilor, din lipsa de iubire și din nivelul minim spiritual, cât de puternică este puterea lui asupra omenirii.... Atunci nu v-ați mai mișca printre mase, dacă v-ați strădui cu seriozitate să vă atingeți mântuirea, v-ați despărți de ele și ați căuta o cale care să fie îndreptată altfel.... Ați fi atenți la mesagerii care merg înainte cu o lumină care să vă lumineze calea.... nu v-ați mulțumi, ați reflecta pentru voi înșivă și ați ajunge la o lumină din ce în ce mai strălucitoare în interiorul vostru. Scuturați-vă de nepăsare în ceea ce privește salvarea sufletelor voastre.... Nu-i lăsați pe alții să aibă grijă de voi, căci voi înșivă purtați responsabilitatea pentru sufletul vostru, pe care nimeni nu v-o poate lua. Căutați să intrați în contact cu Dumnezeu Însuși, alegeți-L pe El ca ghid, eliberați-vă de cei care vor să fie reprezentanții Lui pe Pământ, căci adevărații Săi reprezentanți nu vă vor sfătui niciodată decât să stabiliți contactul cu Dumnezeu Însuși, dar falșii reprezentanți vor să vă ia responsabilitatea și nu vă cer decât supunere oarbă și respectarea poruncilor pe care ei înșiși le-au emis.... Dacă vreți să deveniți fericiți, trebuie să mergeți și voi pe căile care duc la fericire; trebuie să Îi cereți lui Dumnezeu să vă arate căile corecte și să vă dea puterea de a le parcurge, chiar dacă ele vă duc în sus.... Și Dumnezeu vă va trimite călăuzele potrivite, El Însuși vă va atrage, și cu siguranță veți ajunge la țelul potrivit....

Amin

Iisus ca ghid....

B.D. Nr. 7496

8. ianuarie 1960

Unde duce calea voastră dacă nu M-ați ales pe Mine ca îndrumător?.... De fiecare dată ar trebui să vă întrebați acest lucru și să nu vă doriți nimic altceva decât ca Eu să fiu călăuză voastră, Căruia să vă puteți încredința și să mergeți în siguranță prin viața pământească de mâna Lui. Și cu adevărat veți fi întotdeauna ghidați corect, nu veți lua calea greșită și nu vă veți îndepărta de țel, ci veți lua întotdeauna calea cea bună, care vă va permite să ajungeți în Împărăția Cerurilor, pentru că atunci veți lua calea spre casa Tatălui, spre casa voastră veșnică. Dar trebuie să cereți călăuzirea Mea.... Eu nu Mă voi impune, nu voi încerca să vă forțez, împotriva voinței voastre, să mergeți pe o cale sau alta sau să o evitați.... Vreau să Mi se ceară să acționez în calitate de conducător al vostru întotdeauna și pretutindeni.... Vreau să-Mi cereți să vă îndrum și să vă conduc pe toate căile accidentate și vreau să vă predați fără împotrivire călăuzirii Mele, să Mă urmați pe calea pe care vă voi conduce pentru a vă duce la casa eternă. Căci numai o singură cale duce la ea, care este abruptă și necesită efort, (8.1.1960) care necesită putere, un toiag ferm și un sprijin, pentru ca voi să puteți merge pe această cale în siguranță.... Doar lăsați-Mă mereu să fiu ghidul vostru și, în curând, nu veți mai putea să vă rătăciți, nu va mai trebui să vă îngrijorați că drumul duce pe o cale greșită sau că este impracticabil pentru voi și forța voastră slabă.... Dacă Eu merg înaintea voastră, Mă puteți urma fără griji, căci Eu știu care este cea mai bună cale pentru a ajunge la țel, iar Eu voi scurta cu adevărat calea pentru voi, voi îndepărta tot ce este impracticabil din calea voastră, vă voi purta peste obstacole și vă voi lua mereu de mână, astfel încât să ajungeți în siguranță la țel. Dar trebuie să vă încredințați Mie fără ezitare, nu trebuie să ezitați și nici să vă temeți că vă veți rătăci, pentru că nu veți găsi niciodată un ghid mai bun decât pe

Mine în viața pământească, chiar dacă veți găsi prieteni atât de credincioși printre semenii voștri, dar toți aceștia tot nu cunosc calea care duce în Sus spre Mine.... Și, prin urmare, ar trebui să vă lipiți întotdeauna doar de Mine, dar apoi să nu mai lăsați să apară în voi nicio grijă, căci odată ce vă încredințați Mie, vă voi răsplăti și Eu pentru încrederea voastră și vă voi lua sub protecția Mea pe drumul vieții. Și abia veți simți urcușul, căci a merge alături de Mine înseamnă și a primi puterea Mea, a vă putea ține de mâna Mea și a parcurge acum fără efort urcușul în scopul pentru care rămâneți pe Pământ. Căci drumul vostru trebuie să urce. Atâta timp cât pașiți pe un pământ nivelat, calea nu este cea corectă, căci scopul vostru este Sus și, prin urmare, necesită și ea forță, pe care o puteți primi de la Mine în orice moment, dacă M-ați ales ca ghid pentru cursul vieții voastre pământești. Cu toate acestea, această viață este dificilă dacă mergeți singuri sau dacă îi dați dreptul de a vi se alătura adversarului Meu, care va ști foarte bine cum să vă decoreze calea și să o umple de ispite, astfel încât să nu observați că nu duce în sus, ci în abis. Atunci veți fi în mare pericol, pentru că veți prelungi calea de întoarcere la Mine sau o veți face complet imposibilă, pentru că Eu nu sunt de găsit în abis, iar calea care duce prin pajiști frumoase, care este ușor de parcurs și care este luată de copiii lumii, această cale nu duce la Mine, ci inevitabil în abis, de unde urcarea este apoi îngrozitor de dificilă și necesită din nou timpuri nesfârșite. Dar voi înșivă trebuie să vă alegeți conducătorul, trebuie doar să vă apropiați de Mine pentru a prelua îndrumarea voastră prin viața pământească, iar Eu voi fi cu voi și îl voi îndepărta dacă vrea să vi se alătore. Pentru că dacă Mă chemați pe Mine ca îndrumător veți fi și voi scutiți de orice responsabilitate, atunci Eu voi acționa în numele vostru și vă voi ghida și îndruma pe calea cea bună, astfel încât să ajungeți în siguranță la scopul vostru: Să vă întoarceți la Mine în adevărata voastră casă, să intrați din nou în casa Tatălui vostru, unde vă voi aștepta pentru a Mă uni din nou cu voi pentru eternitate....

Amin

Cuvinte de mângâiere ale Tatălui....

B.D. Nr. 8865

10. octombrie 1964

Dacă ați avea încredere necondiționată în Mine, atunci nu ar mai fi nimic în viața voastră pământească care să vă îngrijoreze, căci Eu am soarta voastră în mâna Mea și, în funcție de încrederea voastră în Mine, puteți fi dăruiți acum. Cu toate acestea, credința slabă Mă împiedică să vă acord considerația pe care aș dori să v-o acord..... De aceea, trebuie să lăsați totul să vină la voi și să nu faceți nimic de capul vostru, căci voi, care vreți să Mă slujiți, puteți fi siguri că Eu vă voi netezi toate căile dacă vă veți încredința mereu iubirii și harului Meu, căci toate căile Îmi sunt cu adevărat deschise și Eu vă dirijez destinul așa cum este bine pentru voi și pentru lucrarea din vie pe care încă o mai aveți de făcut pentru Mine. Căci vă puteți închipui că Eu Însuși vreau ca voi să nu vă întrerupeți munca voastră.... Vă puteți imagina că nimic nu Îmi este necunoscut care să vă servească și, de aceea, veți fi și voi conduși acolo unde și cum este voința Mea. Iar Eu voi face ca decizia să fie ușoară pentru voi, pentru că veți fi cu toții de aceeași părere. Și atunci veți ști, de asemenea, că Eu am mâna Mea în joc, că trebuie să o luați și să credeți că Eu voi continua, de asemenea, să vă sprijin.... Pentru că încă mai vreau să se facă multă muncă și ar trebui să vă puneți forțele la dispoziția Mea, pentru că mai trebuie descoperite și alte erori, ele trebuie combătute, ceea ce nu puteți face decât cu sprijinul Meu.... Și astfel am nevoie și de slujitori credincioși care, pe de o parte, sunt dispuși să primească cunoașterea spirituală și, pe de altă parte, să o răspândească, căci greutățile spirituale sunt din ce în ce mai mari, iar oamenii au nevoie urgentă de iluminare, deoarece resping instinctiv învățăturile greșite și, împreună cu ele, resping și ceea ce este corect și, prin urmare, sunt lipsiți de orice credință.... Iar faptul că am nevoie de voi pentru această slujire ar trebui să fie deja suficient pentru ca voi să înțelegeți grija Mea pentru voi și pentru nevoile voastre pământești. Pentru că într-o zi veți experimenta cât de benefică a fost activitatea voastră, chiar dacă nu vă obligă să credeți, ci depinde de fiecare individ în parte. Dar în lumea de dincolo activitatea voastră este vizibilă prin raze de lumină, astfel că oricine urmează lumina poate ajunge să recunoască adevărul, și nu sunt puțini cei care capătă putere și lumină, chiar dacă efortul vostru pe Pământ vă pare de multe ori fără rezultat. Și de aceea credeți că Eu îi călăuzesc pe slujitorii Mei de pe Pământ prin toate pericolele trupului și ale sufletului și nu-Mi las niciodată mâinile

de la ei și vreau doar să vă țineți bine și să vă încredeți cu credință în Mine.... Atunci, orice nod, orice situație dificilă se va rezolva pentru voi ca o chestiune de la sine înțeleasă, încât veți recunoaște mereu doar mâna Mea părintească și bună, care vă va conduce cu o protecție vizibilă și nu vă va lăsa să ajungeți în primejdie. Și cu cât vă încredeți mai mult în Mine, cu atât mai evident va fi ajutorul Meu, care nici atunci nu va fi restrâns....

Amin